

Ναυπάκτου Ιερόθεος: Ο Χριστός θέλει να μας ελευθερώσει από το σκοτεινό σπήλαιο της ζωής μας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Την ποιμαντορική Εγκύκλιό του για την εορτή των Χριστουγέννων εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ιερόθεος.

Στην Εγκύκλιο ο Σεβασμιώτατος αναφέρει μεταξύ άλλων: “Ο Χριστός θέλει να μάς ελευθερώσει από αυτό τό σκοτεινό σπήλαιο, τό σπήλαιο τῆς κοινωνικῆς ζωῆς καί τό σπήλαιο τοῦ λεγομένου ὑποσυνειδήτου καί να γεμίσει μέ Φῶς τήν ζωή μας, ἀλλά ἔμεῖς προτιμᾶμε να πορευόμαστε φορτωμένοι ἁμαρτίες καί πάθη, χωρίς τόν Λόγο Χριστό. Αὐτό πρέπει να σκεπτόμαστε κάθε φορά πού βλέπουμε αὐτές τίς ἡμέρες τῶν Χριστουγέννων ἕνα σπήλαιο καί μιά φάτνη ὅπου βρίσκεται τό βρέφος Χριστός “.

Αναλυτικά η Εγκύκλιος:

Χριστός έτέχθη,

Μέ αυτόν τόν χαιρετισμό αναγγέλλουμε τήν έν σαρκί Γέννηση τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί χαιρόμαστε γι' αυτό τό γεγονός. Μέ τήν κατά σάρκα Γέννηση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ ἄλλαξαν ὅλα τά δεδομένα τῆς πληγωμένης ἀνθρωπότητος, καί ἀπό αυτό τό «Χριστός έτέχθη» θά ἀκολουθήσῃ τό «Χριστός Ἀνέστη» καί «Χριστός Ἀνελήφθη», ὥστε τό Ἅγιον Πνεῦμα τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς θά καταρτίσῃ τήν Ἐκκλησία ὡς Σῶμα Του.

Αὐτές τίς ἡμέρες στά σπίτια καί τίς πλατεῖες στολίζεται τό Χριστουγεννιάτικο δένδρο, καί στίς περισσότερες φορές στήν βάση του τίθεται τό Σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ, μέ τήν φάτνη μέσα στήν ὁποία βρίσκεται ὁ νεογέννητος Χριστός έσπαργανωμένος καί δίπλα του εἶναι τά δύο ζῶα, ὁ βοῦς καί ἡ ὄνος. Πόσες φορές δέν εἶδαμε αὐτήν τήν εἰκόνα τῆς φάτνης πού εἶναι τραγική γιά τήν κακία τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά καί τρυφερή γιά τήν φιλοξενία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί τήν ταπείνωσή Του;

Τά γεγονότα αὐτά πού συνδέονται μέ τό σπήλαιο καί τήν φάτνη εἶναι πραγματικά, ἀλλά καί ένδεικτικά, ἀφοῦ δείχνουν τήν κατάσταση τῆς τότε ἀνθρωπότητος. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης, ἀδελφός τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, πού ἔζησε τόν 4ο αἰῶνα μ.Χ., ἐρμηνεύει τά ὅσα ἔγιναν στό σπήλαιο κατά τήν γέννηση τοῦ Χριστοῦ σέ ἀναφορά μέ τήν ὑπάρχουσα τότε κατάσταση.

Σέ ὁμιλία του στήν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ ἀναλύει ὅτι βλέποντας τό σπήλαιο στό ὁποῖο γεννήθηκε ὁ Δεσπότης Χριστός πρέπει νά σκεθοῦμε «τόν ἀφεγγῇ καί ὑπόγειον τῶν ἀνθρώπων βίον». Οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης κάθονταν μέσα στό σκοτάδι καί τήν σκιά τοῦ θανάτου, μέσα στόν σκοτεινό καί ὑπόγειο βίο ἀπό πνευματικῆς πλευρᾶς καί σέ αὐτόν τόν κόσμο ἦλθε τό Φῶς τοῦ κόσμου, ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ γιά νά δώσῃ φῶς καί ζωή.

Ἀκόμη, ὁ γεννηθεῖς Χριστός, ὡς βρέφος τυλίγεται μέ τά σπάργανα, σύμφωνα μέ τήν συνήθεια τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τά ὁποῖα σημαίνουν ὅτι Αὐτός ὁ ἀναμάρτητος καί καθαρός προσέλαβε τίς σειρές τῶν δικῶν μας ἁμαρτημάτων. Ὅπως τά σπάργανα σφίγγουν τό σῶμα τοῦ βρέφους, ἔτσι καί ὁ ἄνθρωπος διασφίγγεται ἀπό πολλές σειρές ἁμαρτιῶν, καί γι' αὐτό ὁ Χριστός ἐνηνθρώπισε γιά νά μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπό αὐτά.

Μέσα στό σπήλαιο εἶναι καί ἡ φάτνη, δηλαδή «τό ένδιαίτημα τῶν ἀλόγων ζώων» καί ἐκεῖ βρίσκονταν ὁ βοῦς-τό βόδι καί ἡ ὄνος. Ἐκεῖ γεννήθηκε ὁ Χριστός, ὥστε τό βόδι πού δηλώνει τόν Ἑβραῖο πού βρίσκεται στόν ζυγό τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου, καί ἡ

ὄνος, πού εἶναι τό μεταφορικό ζῶο καί δηλώνει τόν ἄνθρωπο πού εἶναι φορτωμένος ἀπό τήν ἁμαρτία τῆς εἰδωλολατρείας, νά γνωρίσουν τόν Κύριό τους καί τό παχνί τοῦ Κυρίου τους καί νά ἐλευθερωθοῦν.

Μέσα στήν φάτνη εἶναι τό χορτάρι, πού εἶναι ἡ κατάλληλη τροφή γιά τά ζῶα. Καί ὁ Χριστός πού εἶναι ὁ Ἄρτος τῆς ζωῆς πού κατέβηκε ἀπό τόν οὐρανό, τοποθετήθηκε μέσα στήν φάτνη γιά νά ἔχει τήν κατάλληλο τροφή τό λογικό ζῶο, ὁ ἄνθρωπος. Ἔτσι, τά ἔλλογα ζῶα, δηλαδή οἱ ἄνθρωποι πού ἔχουν ζωή, ἀλλά ζοῦν μέ τήν ἁμαρτία ἀλόγως, νά γίνουν λογικοί συνδεδεμένοι μέ τόν Λόγο Χριστό.

Ὁ Χριστός γεννήθηκε μέσα στήν φάτνη ἀνάμεσα στό βόδι καί τήν ὄνο, ὥστε νά γίνη μεσίτης καί τῶν δύο, δηλαδή τῶν Ἑβραίων καί τῶν Εἰδωλολατρῶν, γιά νά γκρεμίση τό μεσότοιχο τοῦ φραγμοῦ καί νά ἐνώση στό πρόσωπό Του τούς δύο λαούς σέ ἕναν ἄνθρωπο, μέ τό νά καταργήση τόν βαρύ ζυγό τοῦ Νόμου καί νά ἐλευθερώση τόν ἐθνικό ἄνθρωπο ἀπό τό φορτίο τῆς ἁμαρτίας.

Βλέπουμε μέ πόσο ὠραῖο τρόπο ἐρμηνεύει ὁ ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης τήν Γέννηση τοῦ Χριστοῦ μέσα στό σπήλαιο καί τήν φάτνη. Πρόκειται γιά ἕνα ἱστορικό γεγονός, ἀλλά ἔχει πολλές ἀναφορές στήν κατάσταση τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀφοῦ δείχνει τό σκοτάδι στό ὁποῖο βρίσκονταν οἱ ἄνθρωποι καί σέ αὐτό τό σκοτάδι ἀνατέλλει τό Φῶς τό ἀληθινό.

Ὅταν, λοιπόν, αὐτές τίς ἡμέρες βλέπουμε ἕνα σπήλαιο καί μιά φάτνη καί τό βρέφος Χριστό μέσα σέ αὐτήν πρέπει νά σκεπτόμαστε τήν κατάσταση τῆς ἀνθρωπότητος τότε, ἀλλά καί τό ποιό εἶναι τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ, τό νά τήν ἐλευθερώση ἀπό τήν δουλεία καί νά τήν ἐπαναφέρη στό «ἀρχαῖον κάλλος». Συγχρόνως, πρέπει νά ἀναλογιζόμαστε ὅτι ἡ εἰκόνα τῆς φάτνης μέ τά ζῶα καί τό χορτάρι μέσα στό σκοτεινό σπήλαιο προσαρμόζεται στήν ἐποχή μας, τήν λεγομένη χριστιανική καί στήν χώρα μας, ὅπως καί σέ ἄλλες χῶρες Ὁρθόδοξες.

Οἱ ἄνθρωποι στίς ἡμέρες μας, ἀκόμη καί Χριστιανοί Ὁρθόδοξοι, ζῶντας στά σκοτεινά σπήλαια τῶν παθῶν, ἀπομακρυσμένοι ἀπό τό Φῶς τό ἀληθινό, περιβαλλόμεστε ἀπό σειρές ἁμαρτιῶν, ἀτομικῶν καί γενικῶν, μέ ἀδικίες, βιαιότητες καί πολέμους, ἐξακολουθοῦμε νά εἴμαστε ὄντα μέ ζωή, ἀλλά χωρίς στέρεη λογική καί φωτισμένο νοῦ, στερούμαστε καί τῆς πραγματικῆς τροφῆς, πού εἶναι ὁ Ἄρτος τῆς ζωῆς, ὁ Χριστός. Μέ ἄλλα λόγια ζοῦμε παραλόγως καί ἀλόγως χωρίς τόν Λόγο Χριστό.

Ὁ Χριστός θέλει νά μᾶς ἐλευθερώση ἀπό αὐτό τό σκοτεινό σπήλαιο, τό σπήλαιο τῆς κοινωνικῆς ζωῆς καί τό σπήλαιο τοῦ λεγομένου ὑποσυνειδήτου καί νά γεμίση μέ Φῶς τήν ζωή μας, ἀλλά ἐμεῖς προτιμᾶμε νά πορευόμαστε φορτωμένοι ἁμαρτίες

καί πάθη, χωρίς τόν Λόγο Χριστό. Αυτό πρέπει νά σκεπτόμαστε κάθε φορά πού βλέπουμε αὐτές τίς ἡμέρες τῶν Χριστουγέννων ἕνα σπήλαιο καί μιά φάτνη ὅπου βρίσκεται τό βρέφος Χριστός.

Δέν πρέπει νά ἑορτάζουμε τήν μεγάλη ἑορτή τῶν Χριστουγέννων σέ σπηλαιώδη βίο καί σέ φάτνη ἀλόγων καταστάσεων, ἀλλά σέ μιά ἐλευθερωτική καί ἀναστάσιμη πορεία πρὸς τό Φῶς. Αυτό εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ἀφοῦ ἀπό τό σκοτεινό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ μᾶς ὁδηγεῖ στό Φῶς τῆς Ἀναστάσεως.

Εὔχομαι χρόνια πολλά, εὐλογημένα, φωτισμένα καί ἐλευθερωτικά.

Μέ πατρικές εὐχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+ Ο ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ ΙΕΡΟΘΕ